

ved en Afgift, naar Yderne kun give 108 Rbd. for hvert 100 Rbd., der tilflyder Statskassen, istedetfor naar Yderne maae give 170 Rbd. for hvert 100 Rbd., Statskassen tager ind. Det maa vel fastholdes, at Consumtionen i Provindsjobstæderne ikke er hævet for at lette Provindsjobstæderne, — den er overhovedet ikke hævet blot af Hensyn til Hensigtsmæssigheden af at gjennemføre en nyttig Forandring i Skattesystemet, den er hævet af andre, meget væsentligere Grunde, af hvilke den første er den, at det ikke var muligt at forene den med den forandrede Brænderibekættning, den anden Hensynet til Slesvig, og den tredje, som jeg allerede tidligere har havt Leilighed til at fremhæve, den, at Administrationsomkostningerne, naar man ikke vilde holde 6—700 underordnede Oppebørselsbetjente i en stæv Stilling, truede mere og mere med at opsluge Indtægten. En saadan Nødvendigheds Betragtning foreligger ikke med Hensyn til Kjøbenhavn, hvor Administrations- og Oppebørselsudgifterne for Consumtionsvæsenets Vedkommende ere ringe. Jeg er enig med den ærede Taler i, at, medens det maa ansees tvivlsomt, i hvilket Forhold Producenten og Consumenten bærer disse Afgifter, saa maa det derimod ansees temmeligt sikkert, at de i sidste Instants fortrinnsvis ville komme til at hvile paa og ville blive følelige for den Deel af det borgerlige Samfund, som bestander sig under meest trykkende Wilkaar. Jeg er aldeles enig deri; men, mine Herrer! det Argument, som saaledes rammer Consumtionsafgiften, det, som er i mine Tanker det væsentligste Argument imod den, det rammer saa godt som alle indirecte Afgifter (Ja! Ja!). Det er saa godt som almindeligt i Europa, og jeg tvivler meget paa, at vi skulle komme saavidt her i Landet, at vi skulle kunne ophæve alle de Slags Skatter, som kunne regnes at ville falde fortrinnsvis paa dem, som ikke godt kunne taale at bære dem. Det vil kun lykkes gennem en lang Skatteperiode og vil navnlig først da kunne lykkes, naar den Indkomstskat, som er bebudet, har faaet fast Fodfæste her (Hør!), saaledes at den virkelig kan give, hvad den i mange Aar endnu ikke vil afgive, fordi den vil møde en stor Modstand. Naar denne

først har faaet saadant Fodfæste, at den kan afgive et Universalmiddel, om jeg tør bruge dette Udtryk, som man kunde anvende istedetfor adskillige mindre, uensigtsmæssige Skatter, først da vil hin Betragtning i mine Tanker kunne tillægges nogen afgjørende Vægt, men i Dieblikket, saa rigtig den end er, forer den for vidt og rammer mere, end vi her have betegnet. Jeg turde maaskee ogsaa gøre opmærksom paa, at denne Betragtning har sværet Regjeringen meget klart for Die i det hele Forslag, og at Regjeringen er gaaet ud derfra, netop med Hensyn til Kjøbenhavn. For det Første er Brændeviinsproductionsafgiften i Kjøbenhavn foreslaaet nedfat til samme Beløb som for det øvrige Land; dernæst ere Indførselsconsumtionsafgifterne og Formalingsafgifterne foreslaaede ophævede netop for de Gjenstande, som fortrinnsvis komme Menigmand tilgode. Det er vist, at det for Menigmand, for den, som føler sig meest uslykkelig og mindst er istand til at bære Skattetrykket i Samfundet, er langt vigtigere, at hans Brød, Meel, Korn, Kartofler, Fisk og Fedt blive afgiftsfrit ligesaavel som tildeels Brændevin, end at Kød, Fjærkræ, Havre, Hø, Halm o. s. v. befattes noget højere (Ja! Nei!). Den ærede Taler har Ret, naar han gjør den Bemærkning, at kun med Hensyn til de gamle directe Afgifter kan det egentlig med Grund paaberaabes, at de ere tilvante. Det er jo vistnok sandt, at det er kun de directe Skatter, som paa Grund af deres Velde udjævnes saaledes, at man paa en vis Maade kan sige, at den, som udreder dem, ikke føler dem, fordi de ligge paa faste Giendomme; deres Beløb er udjævnet i Handel og Wandel, og ved de forskellige Omsætninger er Hensyn dertil taget. Det er vel sandt, at man kan sige, at gamle indirecte Afgifter ikke saaledes udjævnes, men jeg troer ikke destomindre, at det maa erkendes for at være sandt, at den indirecte Afgift, som i en Række af Aar har været baa-ret, føles mindre end den nye, som indføres, og den Selvsamme, som med Overbeviisning stemmer for Bibeholdelsen af en indirect Afgift af en vis Art, vil vistnok aldrig stemme for den selvsamme Afgifts Indførelse fra ny af; dette er f. Ex. Tilfældet med mig selv: